

af alle Forbundsmedlemmerne for at tvinge en mulig Fredsforstyrrer til at respektere dens *mellemfolkelige Forpligtelser*.

I første Stykke af den korte, men klare Artikel 8, omtales saaledes alle de Problemer, der har beskæftiget vore Forgængeres og vor egen Opmærksomhed, og som den nuværende Forsamling særlig har paalagt os at løse, nemlig Problemerne om *kollektiv Sikkerhed og Indskrænkning af Rustningerne*.

Første Forsamling, der tog Pagtens Artikel 8 op til Behandling, havde allerede givet Udkast til et Program. I Spidsen for dette satte man følgende Erklæring fra det øverste Raad:

»For at formindske Europas økonomiske Vanskeligheder, skulde Hærene overalt begrænses til Fredsstyrken. Rustningerne skulde indskrænkes til den laveste Grænse, der er forenelig med Nationernes Sikkerhed«.

Forsamlingen henledte ogsaa Opmærksomheden paa følgende Beslutning af den internationale finansielle Konference i Bryssel, der var blevet afholdt kort Tid i Forvejen:

»At Folkenes Forbunds Raad straks træder i Forhandling med de forskellige interesserede Regeringer for at sikre en almindelig Indskrænkning af de trykkende Byrder, som Rustningerne i deres nuværende Omfang paalægger Verdens forarmede Folk, undergravende deres Hjælpekilder og udsættende deres Genrejsning efter Krigens Ødelæggelser for Fare«.

Den anmodede ogsaa sine to raadgivende Udvalg om straks at paabegynde Arbejdet for at indsamle de nødvendige Oplysninger angaaende det i Pagtens Artikel 8 omhandlede Problem.

Det af det midlertidige blandede Udvalg og af det faste raadgivende Udvalg udførte Arbejde røbede straks til at begynde med Spørgsmaalets overordentlige Indviklethed.

Anden Forsamling begrænsede sine Beslutninger til de vigtige, men ikke desto mindre i en vis Forstand sekundære Spørgsmaal om Handel med Vaaben og disses Fabrikation ved privat Virksomhed. Den berørte kun løselig Spørgsmaalet om militære Udgifter og Budgetter i Form af Henstillinger og indskrænkede sig med Hensyn til Hovedspørgsmaalet om Indskrænkning af Rustningerne til at anmode det midlertidige blandede Udvalg om at udarbejde et endeligt Forslag.

Det var i Tidsrummet mellem anden og tredje Forsamling, at sidstnævnte Udvalg, der var begyndt at gaa nøjere ind paa de forskellige Problemer, klarlagde disses Bestanddele. I sin Beretning konstaterede det at:

»Erindringen om Verdenskrigen stadig i mange Lande vedligeholdt en Følelse af Usikkerhed, som gav sig til Kende i de oprigtige Redegørelser, som mange af dem, efter Anmodning af Forsamlingen, havde fremsat angaaende deres nationale Sikkerheds Behov, og de geografiske og politiske Overvejelser, der bidrog til at forme deres Politik med Hensyn til Rustningerne«.

Samtidig afgav Udvalget imidlertid følgende Erklæring:

»Overvejselen af disse Redegørelser som Helhed har klart vist ikke blot Regeringernes oprigtige Ønske om at begrænse de nationale Rustninger og de tilsvarende Udgifter til et Minimum, men ogsaa Betydningen af de opnaaede Resultater. Disse Kendsgerninger er — efter Udvalgets Mening — uomtvistelige og bekræftes desuden ved de fra Regeringerne modtagne Svar angaaende Forsamlingens Henstilling om Indskrænkning af de militære Udgifter«.

Til dette Punkt var vi naaet *for to Aar siden*; der var et *enstemmigt Ønske om at indskrænke Rustningerne*. Indskrænkningerne var vel paabegyndt, skønt de endnu